

Ο άγιος Πέτρος ο Θαυματουργός, επίσκοπος Άργους

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές Μορφές

Οι άγιοι Πέτρος Άργους (κέντρο), Οικουμένιος Τρίκκης (αριστερά), Τιμόθεος και Μαύρα (δεξιά), και Ξένια η Καλαματιανή (αριστερά), που γιορτάζουν στις 3 Μαΐου.

Ο άγιος πατήρ ημών Πέτρος γεννήθηκε περί το 850 στην Κωνσταντινούπολη από γονείς ευσεβείς καί εύπορους, οι οποίοι ασκούμενοι μεγαλόδωρα στην φιλοξενία και την ελεημοσύνη ενέπνευσαν στα τέκνα τους την αγάπη για την αρετή. Ο πρωτότοκος γιός τους, Παύλος, φλεγόμενος από έρωτα για τα θεία, έγινε μοναχός

κοντά σε έναν ονομαστό τα χρόνια εκείνα ασκητή, ονόματι Πέτρο. Ο νεώτερος αδελφός του, Διονύσιος, ακολούθησε το παράδειγμα του και σύντομα οι δύο γονείς τους, όπως και η νεαρή αδελφή τους, απαρνήθηκαν τον κόσμο και εκείνοι για να ασπασθούν τον ισάγγελο βίο υπό την καθοδήγηση του Παύλου.

Αφού παρέμειναν για κάποιο χρονικό διάστημα στον κόσμο με σκοπό να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, οι δύο νεώτεροι αδελφοί, Πέτρος και Πλάτων, αποσύρθηκαν με την σειρά τους σε μονή, μόλις τους δόθηκε η ευκαιρία. Ο Πέτρος διακατεχόταν από τέτοιο ζήλο ώστε σύντομα ξεπέρασε τους αδελφούς του και τους άλλους μοναχούς στους ασκητικούς αγώνες και σύντομα κατέστη για όλους πρότυπο αρετής. Πάντοτε σοβαρός και εγρήγορος στην αυτοσυγκέντρωση, ήλεγχε όλα τα κινήματα της ψυχής του, δεν οργιζόταν ποτέ, ούτε επέτρεπε στον εαυτό του τα θορυβώδη γέλια – συχνά, όμως, το πρόσωπο του φώτιζε ένα χαμόγελο εκφραστικό αληθινής πνευματικής χαράς. Οι τρόποι, το βάδισμα, τα λόγια, όλα επάνω του ήσαν άξια θαυμασμού και παρακινούσαν όσους τον συναναστρέφονταν να τον μιμηθούν. Η αυστηρότητα του δεν τον εμπόδιζε να είναι κοινωνικός και εύπροσήγορος απέναντι σε όλους [\(περισσότερα...\)](#)